

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рев 5379/2019
22.01.2020. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Добриле Страјина, Слађане Накић Момировић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник др Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 271/2019 од 05.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 271/2019 од 05.08.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 271/2019 од 05.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 255/2018 од 19.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу плати на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, износ од 400 евра, у динарској противвредности на дан исплате, према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца преко досуђеног износа од 400 евра до тражених 3.000 евра, у динарској противвредности на дан исплате, по средњем курсу НБС, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 271/2019 од 05.08.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде

одредаба парничног поступка, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11...87/18), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у поступку пред Привредним судом у Сомбору, у предмету Ст 45/2010. Повреда овог права тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Р4 Ст 473/2018 од 19.03.2018. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбу члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. У изјављеној ревизији тужилац указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење.

Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да се висина новчаног обештећења одређује у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.08.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 2.600 Евра у динарској противвредности.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, а ставом 3. истог члана, прописано је да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. Закона о парничном поступку, споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС, на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење тужиоца због повреде права на суђење у разумном року ревизија није дозвољена, у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић